

Escolta, Europa!

Pere Miret, economista

“La qüestió és: pot tolerar la Unió Europea que un estat membre com l'espanyol vulneri impunement els drets fonamentals d'una part de la ciutadania europea, ciutadans d'una nació com la catalana que han reclamat pacíficament per tots els mitjans durant molts anys el seus drets nacionals?”

Fa més de 300 anys Catalunya va perdre les llibertats nacionals i es va convertir en una minoria oprimida en el si de l'Estat espanyol. Després de quaranta anys de dictadura franquista amb la Constitució espanyola de 1978 Catalunya va recuperar una certa autonomia, que, no obstant, va patir atacs constants per part de l'Estat espanyol des del principi. El 2010 el Tribunal Constitucional espanyol en una decisió partidista va decidir anul·lar una part substancial de l'Estatut d'autonomia de Catalunya aprovat en referèndum pel poble de Catalunya el 2006, que ja havia estat retallat considerablement pel Congrés dels Diputats espanyol.

Davant d'aquesta situació, el moviment independentista a Catalunya va créixer notablement. Les manifestacions de més d'un milió de persones en favor de la independència de Catalunya des del 2012 fins al 2017 en són un exponent. Les eleccions plebiscitàries del 27 de setembre de 2015 a Catalunya, que van conduir a una majoria parlamentària independentista també ho mostren. Finalment, el referèndum d'autodeterminació de Catalunya el passat 1 d'octubre de 2017 va tenir un resultat del 90 % dels vots clarament a favor que Catalunya fos un estat independent en forma de república. I la República Catalana va ser proclamada el 27 d'octubre. El nou Estat català és plenament viable des del punt de vista econòmic, com ho han constatat premis Nobel com G. Becker, E. Kydland i J. Stiglitz.

El dret a l'autodeterminació dels pobles figura a la Carta de les Nacions Unides, que ha estat signada per l'Estat espanyol. Però a l'hora de la veritat l'Estat espanyol no el reconeix. De fet, l'Estat espanyol ni reconeix que Catalunya és una nació. L'Estat espanyol no ha pogut guanyar el referèndum d'autodeterminació de manera democràtica amb arguments malgrat tot el seu enorme aparell propagandístic, que no ha parat ni para de dir persistentment increïbles mentides a l'estil de 1984.

Així, davant de la justa reclamació del poble català no ha dubtat a vulnerar els drets fonamentals com el d'expressió, tancant webs, i el de reunió pacífica. I adopta decisions pròpies d'una autèntica dictadura després d'haver suprimit *de facto* l'estat de dret. Ha empresonat dirigents de la societat civil únicament pel seu independentisme i tots els consellers del Govern català elegit democràticament que no s'han exiliat, amb l'amenaça de 30 anys de presó. També ha imposat enormes multes injustes i expropiatòries.

El Partido Popular (PP), que sols va obtenir el 8 % dels vots en les últimes eleccions al Parlament de Catalunya el setembre del 2015, governa Catalunya des de Madrid després de la supressió el 27 d'octubre de l'autonomia de Catalunya, i la tracta com una colònia. Tot això en un entorn de corrupció: el partit que governa actualment, el PP, és un dels més corruptes d'Europa.

D'altra banda, l'Estat espanyol és el que acumula més sancions per incompliments de la normativa europea. La qüestió és: pot tolerar la Unió Europea que un estat membre com l'espanyol vulneri impunement els drets fonamentals d'una part de la ciutadania europea, ciutadans d'una nació com la catalana que han reclamat pacíficament per tots els mitjans durant molts anys el seus drets nacionals?

La credibilitat democràtica de la Unió Europea està en joc. Les enquestes mostren la desil·lusió d'una part molt important dels ciutadans europeus respecte al funcionament de la democràcia a la Unió Europea. Si la Unió Europea permet que la dictadura neofranquista espanyola aixafi els drets del poble català i els presos polítics catalans, això conduirà a la crisi de la Unió Europea, ja que perdrà tota la seva credibilitat democràtica. La Unió Europea hauria de reconèixer el dret a l'existència de la República Catalana pel seu propi futur democràtic.

Desembre del 2017